

διδον εις την Κορώνην ἢ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Μεθώνην, ἡ πρώτη αὐτῆς θέα δὲν εἶνε εὐχάριστος· στενόχωρο, μὲ τὰς ἀμφιθεατρικῶς τεταγμένας παλλεούκους οἰκίας τῆς καὶ κυκλουμένη ὑπὸ ἀποτόμων βουνῶν, ἔχει τι τὸ πλῆκτικόν. Ἄλλ' οὐχ οὕτως ἔχει διὰ δευτέραν καὶ συνεχῆ θεάν, ἐν τῷ τόπῳ τοῦτῳ τῷ τόσον κατ' ἀρχὰς πλῆκτικῶ φαινομένῳ βαθμηδὸν καθορᾷ τις μέρη τινὰ ἀξιοπαρατήρητα. Τοιοῦτον κυρίως εἶνε ἡ παρά τὴν παραλίαν μόνη πλατεῖα, ἣτις ἐξωραϊζομένη ὑπὸ μεγάλων δένδρων καὶ ἀπὸ πολλοῦ κληθεῖσα πλατεῖα τῶν τριῶν Ναυάρχων ἀνταποκρίνεται καθ' ὅλα εἰς τὴν Πυλιακὴν καλαισθησίαν, διότι ἐνταῦθα εἶνε τὸ γενικὸν συνεντευκτήριον, ὃ γενικὸς κατὰ τὴν ἐσπέραν ἰδίως περιπατος ἀμοφοτέρων τῶν φύλων καὶ ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ σιάν τοῦ μεγάλου πλατάνου, ὑπὸ τὸ ἴδῳ κελάρυσμα τοῦ ἡρέμα ἐκ τῆς παρακειμένης τετρακρούου κρήνης ρέοντος ὕδατος καὶ ὑπὸ τὸν ψίθυρον τῶν φύλλων κινουμένων ὑπὸ τῆς ὁροσερᾶς θαλασσίας αὔρας, οἱ εὐτυχεῖς Νεστορεῖδαι ἀθρόοι, ἐξηπλωμένοι ἐπὶ καθισμάτων κύκλω τραπεζῶν τῶν παρακειμένων καφεῖων, τι-ὲς μὲν μεταξὺ ἐνὸς ναργιλῆ καὶ ἐνὸς καφέ ἀνελίσσουσι τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης μετ' ὀξυνοῖας ζηλευτῆς καὶ παρά διπλωμάταις, τινὲς δὲ διασκεδάζουσι μὲ τὸ ἀπαραίτητον πλέον τάβλι, ἐνῶ ἕτεροι μετὰ προσοχῆς ἀκροῶνται μύθων καὶ περιπετειῶν τρομακτικῶν διηγουμένων ὑπὸ τινων χαριτολόγων . . . ἄς εἶνε.

Εὐτυχῶς διὰ νὰ μὴ ἐλεγχθῆ κατὰ τι ἡ λεπτὴ φιλοτιμία τῶν διαγωνιζομένων διὰ τὴν πολυφερὸν δημαρχίαν, ἡ δαπάνη τοῦ δημοσίου κατασκευὴ μέχρι Μεθώνης ὁδοῦ, ἀποσπᾶσα τὴν προσοχὴν, ἀπαλλάττει αὐτοὺς πρὸς καιρὸν δικαιοτάτου ἐλέγχου διὰ τὴν ἀσύγγνωστον ἀμέλειάν των ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιίας. Καὶ εἶνε φοβερὸν ὄντως ὀλίγα βήματα μακρὰν τῆς πόλεως, ὃ τόσον συχνάζομενος δρόμος, δι' οὗ συγκοινωνεῖ ἡ Πύλος πρὸς τὰ χωρία τοῦ δήμου καὶ συνδέεται μὲ τὴν Μεσσηνίαν κλπ. νὰ εὑρίσκειται εἰς τόσον ἐλεεινὴν κατάστασιν· ἀληθῶς δὲν δύνασαι νὰ φαντασθῆς, ἀξιοτίμη ἀναγνώστα, πόσον φοβερὰ εἶνε ἡ ἄνοδος ἐντὸς τῆς πόλεως ἀόκη, καθ' ἣν κινδυνεύει τις νὰ βγάλῃ τὸ πόδι του ἢ νὰ ἀπολέσῃ καμμίαν πλευρὰν ὡς νέος Ἀδάμ. Ἐν τούτοις, ὡς εἶπομεν, ἡ ὁσονούτω περατομένη μέχρι Μεθώνης ἀμαξητῆ ὁδὸς πλὴν τῶν ὠφελειῶν, ἄς ὡς τοιαύτη παρέχει, εἰς τὸν πτωχὸν εἰς περιπάτους τόπον προσέθηκε κάλλιστον τοιοῦτον πολὺ συχνάζομενον. Αἱ *Καμάραις* — στοαὶ δι' ὧν φέρεται ὕδωρ ἐντὸς τοῦ φρουρίου — ἐγένοντο μᾶλλον ἐπιζήτητοι, τὸ δὲ παρακείμενον αὐταῖς περιβόλι τοῦ Βασιλάκη προσελκύει πλείστους θαμῶνας. Μόνον τὸ ἄλαον πρὸ τινος φρουρίου — ὅπου αἱ φυλακαὶ τῶν καταδικῶν καὶ λόχος πεζικοῦ ἐδρεύει, — ὡς ἐκ τῆς ἀποχωρήσεως πολλῶν οἰκογενειῶν ἐν αὐτῷ κατοικουσῶν καὶ ἐκ τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ ἀπώλεσεν, ὡς μὴ ὤφειλε, πολὺ τοῦ γοήτρου του σπανίως πλέον ἀνέρχεται τις εἰς αὐτὸ πρὸς περίπατον, ἐκεῖ δὲ ὅπου ἐν τῇ ἐθνικῇ παλιγγενεσίᾳ τοσαῦτα διεδραματίσθησαν, νῦν ἄκρα σιωπῆ βασιλεύει διακοπτομένη ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ βαρέος ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου βαδίσματος γηραιοῦ ἀξιωματικοῦ, ὑπὸ τοῦ συγκεχυμένου θορύβου τῶν εἰς τὰς τρώγλας των βιούντων καταδικῶν, ἢ ὑπὸ τοῦ εὐθύμου ἄσματος ὀμίλου στρατιωτῶν.

Ἄλλ' ὁ λιμὴν; Ἄ! ὁ λιμὴν. . . παρέχει ὄντως τὸ εὐφροσυνώτερον θέαμα. Ἄφ' ἐνὸς ἡ ἀπότομος Σφακτηρία καὶ τὸ Παλῆδ Ναυαρίνον, ἄφ' ἑτέρου ἡ κατάφυτος πεδιάς Γιάλοβα καὶ αἱ ἀπορρώγες περὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ φρούριον ἀκταὶ τῷ παρέχουσιν ἀποψιν θαυμασίαν. Ἐπὶ τῇ θεᾷ του ἐ-

λαφραὶ καὶ ταχεῖαι ὡς φαντάσματα αἱ ἀναμνήσεις διαδέχονται ἀλλήλας· φαντάζομαι ὅτι βλέπω τοὺς εἰλωτα; νηχομένους νὰ κομίζωσι τροφὰς εἰς τοὺς πολιορκουμένους ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ Σπαρτιάτας, τὸν Τσαμαδόν, Ἄναγνωσταρᾶν καὶ Σάντα-Ροζᾶν λυσσωδῶς ἀποκρούοντας τὴν ἀποβίβασιν τοῦ θηριώδους Αἰγυπτίου, τὸν δὲ τουρκικὸν στόλον πυροπολούμενον κατὰ τὴν περίπυστον ἐκείνην ναυμαχίαν. . .

Οὐχ ἦττον τερπναὶ εἶνε αἱ εἰς τὰ δύο ἄκρα τῆς πόλεως καὶ ἀπέναντι ἀλλήλων θέσεις *Πράσινα Λειβάδια* καὶ *Περίπατος*· ἐκεῖ ἐξηπλωμένος παρὰ τὸν αἰγιαλὸν πλησίον ὑπερμεγέθους ἀγκύρας καὶ σιδηροῦ κανονίου λειψάνων τῆς ναυμαχίας διήλθον μαχικὰς νύκτας ἐνῶ ἡ νυχαιγῆς τοῦ Ἐνδυμίωνος φίλη, αἰδήμων ὡς κορη, κατεδύετο ὄπισθεν τῆς Σφακτηρίας χρυσαίζουσα τὰ ὑποτρέμοντα τοῦ λιμένος ὕδατα.

Ἄλλ' ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου παρ' ὀλίγον νὰ λησμονήσῃ τὸ καὶ σπουδαιότερον ὅτι ἡ Πύλος κέκτηται ὠραίας δεσποίνης καὶ κύρας, ὧν τούς εὐγενεῖς τρόπους, ἰδίως δὲ τὴν ἐξοχὸν εἰς χοροὺς ἱκανότητα συχνάκις ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ θαυμάσω. Τοιαύτη, ἐν μικρογραφίᾳ, ἡ Πύλος.

Καραβόγατος.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μη Χάνεσαι»,

Ἀποκαλῶ ἀναιδῆ συκοφάντην τὸν διαδόσαντα τὴν Κυριακὴν τὸ ἐσπέρας μετὰ τὸ τέλος τῆς διαλογῆς τῆς Δημοτ. ἐκλογῆς εὐρισκόμην μετὰ τοῦ πλήθους τοῦ θορυβοῦντος ἐξωθεν τῆς οἰκίας τοῦ Σ. Διδασκάλου κ. Θ. Ἀφεντούλη ἢ ἄλλου τινος. Ἐν Πειραιεῖ, τὴν 9 Ἰουλίου 1883

Ταρσῆς Ν. Ἀναστασιάδης, ἰατρός

ΙΑΝΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

- Δευτέρα** **8 μ. μ.** Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Πύλον, Μάραθον, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας καὶ Κόρινθον.
- Τρίτη** **8 π. μ.** Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, ἔνθα συναγᾶται μετὰ τὰ διὰ **Brindisi** ἀποπλέοντα.
- Πέμπτη** **7 μ. μ.** Διὰ Χαλκίδα, Στυλῖδα καὶ Βόλον.
- »** **8 »** Σύρον
- Σάββατον** **8 π. μ.** Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Κέρκυραν κατευθεῖαν (ἔνθα συναγᾶται μετὰ τὰ διὰ **Brindisi** ἀποπλέοντα) καὶ διὰ Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν κτλ. διὰ συναντήσεως εἰς Πάτρας τὴν αὐτὴν ἐσπέραν.
- Σάββατον** **7 π. μ.** Διὰ Χαλκίδα, Αἰδιψόν, Στυλῖδα καὶ Βόλον.